

EGOSHOCK

D/2014/45/265 – ISBN 978 94 014 1828 7 – NUR 765/801

VORMGEVING COVER EN BINNENWERK Peer De Maeyer | www.peerbvba.be
VORMGEVING FIGUREN Andy Van Laer | www.butterslides.com

© Dirk De Boe en Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2014

Alle rechten voorbehouden. Behoudens de uitdrukkelijk bij wet bepaalde uitzonderingen mag niets van deze uitgave worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Uitgeverij LannooCampus
Erasme Ruelensvest 179 bus 101
3001 Leuven
België
www.lannoocampus.com

DIRK DE BOE

FOOSHOK

Durf jezelf ontdekken
Maak keuzes

LANNOO
CAMPUS

INHOUD

INLEIDING

9 Wat mag je verwachten van Egoshock?

SHOCK

15 Wat ga je later worden?

18 Welkom in de grotemensenwereld

19 De schok

EGOSHOCK

EXPLOREREN

34 Leonardo da Vinci als gids

41 De kracht van ontmoetingen

54 Coaches als spiegels

62 Zelf op het podium

65 Inspiratie uit improvisatie

71 De zeven gewoontes van zeer effectieve mensen

80 Leren van autisme

88 Kerngedachten hoofdstuk Exploreren

GROEIEN

94 Begroet met energie

97 Stel je oordeel uit

105 Vergelijk positief

110 Geef en accepteer complimenten

113 Communiceer geweldig

121 Leef in je cirkel van invloed

127 Zeg vaarwel tegen je intenties

131 Doe dingen die je nooit eerder deed

140 Zet inspiratie om in actie

144 Durf en onderneem!

152 Kerngedachten hoofdstuk Groeien

ONTPLOOIEN

- 160 Het museum van je leven
- 167 Jouw levenskompas
- 179 Tijd, natuur en stilte
- 188 Op zoek naar je persoonlijkheid
- 196 Breng je talenten in kaart
- 204 Het kwadrant van Ofman
- 209 Realiseer via tussendoelen
- 216 Je eigen businessmodel
- 220 Je relatie tot geld
- 227 Temper je ego
- 236 Kerngedachten hoofdstuk Ontplooien

UITLEIDING

- 240 Maak keuzes
- 244 Werk aan jezelf
- 248 En nu?
- 256 Referenties
- 262 Hoe kwam het boek tot stand?

TWEESPRONG

INLEIDING

In de maatschappij zie je meer en meer mensen die in hun leven of loopbaan niet goed weten welke koers te varen. Ze vragen zich af of dit het leven is dat ze als jongere gedroomd hebben of kijken ontgoocheld terug op wat ze ervan gemaakt hebben. Ze starten met goede bedoelingen en vol enthousiasme, maar onderweg worden dromen opzijgeschoven en komen idealen in het gedrang. Zo worden ze langzamerhand passagier van een auto die niet rijdt naar de bestemming van hun dromen, laat staan dat ze de bestemming of de weg ernaartoe kennen. Sommigen komen op een tweekoppig terecht en twijfelen welke richting te kiezen. Anderen zitten dan weer op een dood spoor en hebben niet de kracht of de creativiteit om volledig opnieuw te beginnen en resoluut voor een ander pad te gaan.

Er zijn ook mensen die nog niet in dergelijke situatie verkeren, maar die er wel goed naar op weg zijn. Sommigen weten al dat ze in zo een scenario zullen terechtkomen, anderen zijn zich er nog niet van bewust. Aangezien de wereld alsmaar ingewikkelder wordt en er zeker in West-Europa zware economische jaren in het vooruitzicht liggen, gaat dit fenomeen zich nog meer manifesteren, waardoor meer mensen ontevreden zullen zijn met hun leven. Jongeren hebben natuurlijk meer tijd om bij te sturen. Ook zij kunnen echter in de valkuil van een gemist leven terechtkomen.

Aan het verleden kan je niets meer veranderen. De weg naar de toekomst ligt evenwel nog helemaal voor je open. Je kan ten allen tijde je leven en je loopbaan weer op de rails zetten en op die manier gelukkig worden. In *Egoshock* vind je inspiratie om zelf een nieuwe weg te vinden of om je ingeslagen weg met vernieuwde energie verder te bewandelen.

Er is slechts één persoon die dat kan doen en dat ben jij. Niemand kan het voor jou. Je gaat in het boek heel veel tips, suggesties en inspiratie vinden, maar het zal van jou creativiteit en discipline vergen om die om te zetten in acties die voor jou resultaat opleveren. Wat mij heeft geholpen, zal hoogstwaarschijnlijk niet op dezelfde wijze werken bij jou.

Zelf doorliep ik het voorbije decennium een enorm veranderingstraject. Ik transformeerde mezelf van een hardwerkende ingenieur, die verschillende geleidingen van een groot bedrijf doorliep en een succesvol manager werd, tot een zelfstandig ondernemer die organisaties en hun mensen creatief leert denken. Daarnaast maakte ik privé een zo mogelijk nog groter veranderingstraject mee toen Joachim, onze zoon, autistisch bleek te zijn en een verstandelijke achterstand had. Dit had op termijn evenwel een enorme positieve impact op ons leven en zorgde voor een versnelling in mijn persoonlijke groei.

Het hele proces maakte van mij ook een beter en rijker mens. Het was geen uitgekiend plan, er was geen route, het heeft 'plaatsgevonden'. Nu ik achterom kijk, zie ik wel een pad. Met dit pad, dat ik bewust en vaker onbewust heb gevolgd, wil ik je laten kennismaken. Ik houd tijdens mijn boeiende reis halt om dit boek te schrijven en om jou, zo je dit wil, te helpen bij jouw persoonlijke ontwikkeling. Het boek biedt een overzicht van gedachten, initiatieven, analyses, verhalen, acties, technieken en ontmoetingen die me gebracht hebben waar ik nu ben.

Egoshock hoeft voor jou niet noodzakelijk een shock te zijn. Het kan ook een bekrachtiging zijn van waar je staat, wie je geworden bent. Een bevestiging dat je goed bezig bent, een schouderklop en een uitnodiging om verder door te gaan op het pad dat je bewandelt.

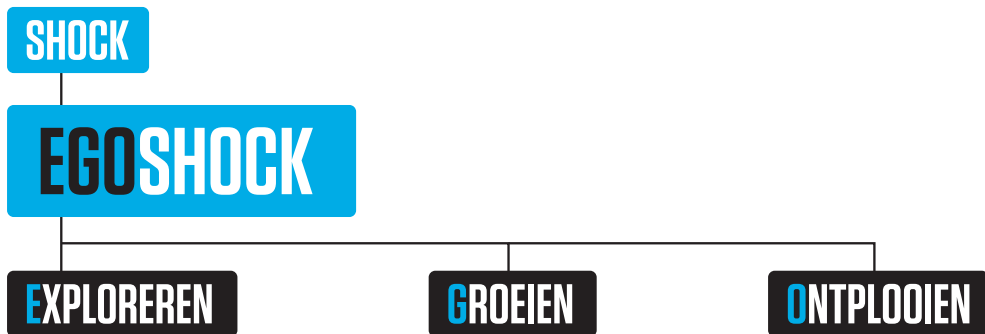
Dit boek heeft een zeer persoonlijke inslag. De je-vorm, waarbij je uitgenodigd wordt om met de inspiratie aan de slag te gaan, wisselt af met persoonlijke ervaringen in de ik-vorm die illustreren hoe ik ermee omgegaan ben. Daarnaast vertellen ook andere mensen hun verhaal. Aan het eind van elke deelhoofdstuk staan er voor jou telkens enkele vragen. De bedoeling ervan is om jou even halt te laten houden en je te laten reflecteren.

Je kan, maar hoeft dit boek niet chronologisch te lezen. Als je op zoek bent naar inspiratie, kan je in het hoofdstuk Exploreren een aantal manieren vinden om die slim op te doen. Wil je kennismaken met enkele belangrijke vaardigheden om als mens te groeien en te veranderen, dan kan je in het hoofdstuk Groeien terecht. Wil je meer weten over jezelf en hoe je je dromen kan realiseren, dan blader je door naar het hoofdstuk Ontplooien. Hoewel ik in elk hoofdstuk een logische opeenvolging heb nagestreefd, kan je het boek, zonder kwaliteitsverlies, ook achterstevoren lezen. Je kan het boek ook snellezen, zo je wil. Ga daarvoor naar het einde van het

hoofdstuk Groeien. In het gedeelte ‘Zet inspiratie om in actie’ vind je tips hoe je sneller en effectiever kan lezen.

Er staan in het boek ook een aantal referenties naar boeken en websites of er wordt verwezen naar meer uitleg. Die verwijzing zal je in de kantlijn zien. Helemaal achteraan in het boek kan je daarover in de alfabetisch gerangschikte referentielijst meer uitleg vinden.

Het boek is als volgt opgebouwd:

Het begint bij een schok. Meestal hebben we die nodig om iets aan onszelf te veranderen. Een kantelmoment waarbij we stilstaan en besluiten om het anders aan te pakken. Dat kan een plotse gebeurtenis zijn, maar het kan ook iets zijn dat al lang in ons sluimert en waar we ons op een bepaald moment bewust van worden. Zoals die ene druppel die de emmer doet overlopen.

Eens we ons bewust zijn dat er verandering nodig is, gaan we op verkenning en zoeken we inspiratie. We weten immers nog niet hoe we kunnen veranderen of hoe we ons van die schok kunnen herstellen. Door deze mogelijkheden te *exploreren* komen we tot inzichten en leren we methodieken kennen die ons kunnen helpen. Het laat ons toe om kansen te zien die we misschien anders niet hadden vermoed.

Om te *groeien* en te veranderen, hebben we ook een aantal persoonlijke en interpersoonlijke vaardigheden nodig. Deze geven ons vertrouwen en helpen ons om stilaan zelf het stuur van de auto van ons leven vast te grijpen.

Dan zijn we klaar om onze dromen en doelen in kaart te brengen en te realiseren. Om dat mogelijk te maken, is het belangrijk om onszelf te durven *ontdekken en ontplooien*. Op die manier kunnen we dromen kiezen die overeenkomen met onze waarden, met wie we zijn, met wat we kunnen en met wat we willen. Dromen waardoor we gelukkig worden. We kunnen deze dromen uiteindelijk realiseren door middel van een aantal methodieken en door onszelf goed te leren kennen. We besluiten met het belang van keuzes te maken, aan onszelf te werken en een vooruitblik naar de komende tien jaar.

Heel veel leesplezier!

Dirk

SHOCK

15 Wat ga je later worden?

18 Welkom in de grotemensenwereld

19 De schok

EGOSHOCK

EXPLOREREN

GROEIEN

ONTPLOOIEN

WAT GA JE LATER WORDEN?

Als we klein zijn, vragen we ons vaak af wat we later gaan worden. Daarbij mag onze verbeelding best op hol slaan. Naarmate we groter worden, beginnen we ten gevolge van opvoeding en onderwijs meer realisme aan de dag te leggen. Bovendien zijn er een aantal basisvaardigheden die we thuis en op school niet leren. Hoewel onze ouders het goed menen en er vaak met veel overgave wordt lesgegeven, komen tijdens onze jeugd een aantal competenties niet of nauwelijks aan bod: empathisch luisteren, creatief denken, je talenten ontdekken, veerkracht ontwikkelen, breinvriendelijk leren, emotionele en sociale intelligentie ontwikkelen en ondernemerschap aan de dag leggen. Nochtans zijn het vaardigheden die cruciaal zijn om onze weg in het leven te vinden.

Het is een taak van iedereen in de maatschappij om jonge mensen te helpen om hun talenten te ontdekken. Door hen te observeren en door met hen te praten. Door naar hen te luisteren en door hen verschillende ervaringen aan te bieden. Op die manier zijn we voor hen een gids en kunnen we hen helpen om eigenaar te worden van hun eigen leerproces en hen goede levenskeuzes laten maken. Zo vergroten we de kans dat ze hun passie vinden en professioneel dingen gaan doen waarin ze goed zijn. Als ze initieel al dromen en doelen kunnen kiezen die aansluiten bij hun talenten en interesses, hoeven ze daar jaren later niet meer achter te komen.

Heel wat studenten kiezen echter zonder veel overtuiging voor een studierichting. Met discipline en van buiten leren slagen velen er toch nog in om hun diploma te behalen. Anderen geven op of kiezen voor een andere studie. Sommigen zijn het na enkele jaren beu en halen geen diploma. Anderen worden door hun ouders teruggefloten omdat ze vinden dat ze intussen genoeg geld hebben uitgegeven. Tijd om te gaan werken.

Naast onderwijs is ook opvoeding cruciaal. Sommige ouders proberen nog altijd hun kinderen in een bepaalde richting te duwen of hebben niet de vaardigheden om hen te begeleiden bij een goede studiekeuze. Thuis en op school is het nodig om onze kinderen te laten proeven van verschillende interesse- en vakgebieden, zodat ze meer kans hebben om in contact te komen met dingen die ze graag doen.

Zonder het zelf voor te zeggen of jongeren te veel te stimuleren, kan je ook veel aanreiken. Je kan hen prikkelen en hen in contact laten komen

met diverse ervaringen. Daardoor kunnen ze op een bepaald moment toch plots hun weg in het leven ontdekken.

 Roadies

Gelukkig zijn er stilaan veel scholen die daar de nodige aandacht aan besteden. Ook vanuit de overheid wordt het ontdekken van talenten ondersteund. Daarnaast zijn er initiatieven zoals Roadies, waarbij jongeren een jaar lang elke week in contact komen met een ander beroep. Een brede eerste graad in het secundair onderwijs is een andere hervorming die hetzelfde voor ogen heeft. In de laatste jaren van het basisonderwijs en eerste jaren van het secundair onderwijs meer mogen experimenteren en proeven van diverse vakken vergroot de kans dat jongeren hun passie ontdekken. Centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's) doen eveneens hun best om leerlingen te begeleiden bij hun studiekeuze. Daarvoor hebben ze ook een Onderwijkskiezer gemaakt. Ten slotte staan ook bedrijven meer en meer open voor 'werkplekleren'. Voor veel studenten is dit ideaal om zo toch een job in lijn met hun talenten en interesses te ontdekken.

 Onderwijkskiezer

Al deze initiatieven zijn geen garantie, maar ze verhogen wel de kans dat jongeren tijdens hun jeugd hun passie vinden.

Zelf heb ik helemaal geen spijt van het traject dat ik heb gevolgd, al kon ik een aantal vaardigheden wel vroeger geleerd hebben. Het had me heel wat onzekerheid bespaard en een meer bewuste studiekeuze mogelijk gemaakt.

Word ik drummer?

Als ik aan het studeren ben, heb ik in mijn kamer meestal muziek op staan. Vaak doe ik alsof ik de drummer ben en sla ik mee op het ritme van de muziek. Mijn ingebeelde drumstokken zijn een pen, een potlood of een lat. Drummer worden zou misschien wel een fijn beroep zijn, denk ik dan. Tijdens de weinige lessen muziek merk ik snel dat ik geen uitbinker ben en dat ik het moeilijk heb om met mijn beide handen een verschillend ritme aan te houden, laat staan dat er nog twee andere ledematen bij komen. Dus dat idee laat ik al snel varen.

Word ik filmregisseur?

Ik ben een grote filmfan en zie een honderdtal films per jaar. Ik knip in kranten en tijdschriften foto's en filmrecensies uit. Ik begin zelfs mijn eigen filmencyclopedie, een IMDB avant la lettre. Ik heb grote bewondering voor het beroep van filmregis-

seur. Ik bedenk zelf hoe ik de shots zou nemen en welke camerabewegingen ik zou maken. In mijn verbeelding lukt het wonderwel, in de praktijk ligt het echter mijlenver van wat ik in het algemeen secundair onderwijs voorgeschoteld krijg. Elk jaar kijken we op school naar een of twee films, dat is het zo ongeveer. En de filmregisseurs die er in Vlaanderen op dat moment hun brood mee verdienen, kan je op een hand tellen. Dus dat beroep wordt het misschien toch ook niet.

Word ik schrijver?

Ik schrijf graag en op een avond begin ik – ten koste van de voorbereiding van een lestoets – aan een humoristisch toneelstukje over een denkbeeldige vergadering van enkele van onze meest opvallende leerkrachten. Het zou kunnen dienen voor de opvoering tijdens het honderddagenfeest. 's Anderendaags gaat het toneelstuk tijdens de les rond in de klas, iedereen is enthousiast. Uiteindelijk voeren we het stuk ook op, waarbij wij de leerkrachten spelen.

Voor mijn thesis maak ik een studie rond de gemeenteraadsverkiezingen. Ik ga op zoek naar de programma's van de kandidaten, hun profielen, hoe de politiek functioneert en hoe beslissingen genomen worden. Schrijver of journalist worden, lijkt me dus ook een interessant vak. Maar ook dat ligt een eind af van de richting die ik volg. Schrijver of journalist? Is dat niet meer voor mensen die in die kringen opgegroeid zijn?

Of dan toch maar ingenieur?

Op school is er een tweedaagse waarbij we ons voor enkele dagen afzonderen in de abdij van Drongen. We krijgen er tijd om in stilte na te denken over wat we later willen gaan doen. Hoe hard ik ook probeer, ik kan echt geen enkel beroep bedenken waarvoor ik wil studeren. Alles wat ik graag wil doen, ligt ver af van waar ik mee bezig ben of biedt weinig toekomstperspectief. Naar ingenieurs, zoals mijn neef en mijn broer, is er voldoende vraag, maar is er echt niets anders waar ik mijn passie in kwijt kan? De tweedaagse gaat voorbij zonder dat ik een antwoord kan bedenken. Ik zie me op dat moment echt niet naar huis gaan en tegen mijn ouders zeggen dat ik filmregisseur, schrijver of journalist ga worden.

De maanden gaan voorbij en stilaan komt het besluit vast te staan dat ik voor ingenieur ga studeren.

WELKOM IN DE 'GROTEMENSENWERELD'

Als studenten hun diploma hebben, beginnen ze te solliciteren. Daar gebeurt vaak hetzelfde als bij hun studiekeuze. Ze gaan voor een job zonder goed te weten wat die inhoudt. Ze beseffen niet wat het is om in een bedrijf te werken. Ze zijn meestal niet voorbereid op het werk dat ze moeten gaan doen. Ze gaan gewoon op zoek naar vacatures die er interessant uitzien en waar ze het diploma vragen dat ze net verworven hebben. Zonder hun talenten te kennen, zonder enige notie te hebben van wat ze in het leven willen bereiken en zonder te weten hoe een organisatie functioneert. De meesten hebben weleens een bedrijf bezocht, maar weten amper hoe het er daar aan toegaat. Daar komen ze na enkele weken in hun eerste job snel achter. Het is een wereld van verschil die in niets te vergelijken is met die van de school.

Sommigen passen zich goed aan en verbinden zich voor langere tijd. Voor anderen is het een regelrechte ontgoocheling. De zoete smaak van de eerste looncheques en de sociale druk om die mooie job toch niet direct te laten staan, doen hen die teleurstelling echter vaak vergeten. Na een tijd worden ze het werken gewoon. Eigenlijk is het nog zo slecht niet. Ze hebben werkzekerheid en de collega's zijn oké. Het is dan wel niet waar ze vroeger van droomden, maar met het geld dat ze verdienen, kunnen ze een aantal plannen realiseren. En met wat geluk hebben ze naast het werk een boeiende hobby waarin ze zich volledig kunnen uitleven.

Na mijn studie ga ik bij Philips in de luidsprekerontwikkelingsafdeling aan de slag. Indirect komt een van mijn passies – muziek – zo toch aan bod. Tijdens het werk als mechanisch ontwerper mogen wij af en toe deelnemen aan luister testen in de televisiekamer of in de auto. Het bedrijfsleven is een heel andere wereld en ik heb het de eerste jaren moeilijk om mij aan te passen. Maar ik verdien geld en ik heb fijne collega's. Ik kan zelf een auto kopen en ik kan de job goed combineren met mijn hobby als amateurvoetballer.

Na een paar jaar krijg ik ook interessantere projecten en word ik projectleider. Ik mag nu klanten en leveranciers bezoeken in Europa en Azië. Ik slaag erin om de mensen in mijn projectteam te motiveren en goed te laten samenwerken. Dat laatste doe ik zeer graag. Ik steek er heel wat tijd in en haal mooie resultaten. Dat gaat niet onopgemerkt voorbij en zo mag ik op zeker ogenblik leiding geven aan dertig

mensen in de afdeling productontwikkeling. Een nieuwe wereld gaat open: ik leer mensen aansturen en coachen, ik treed toe tot het managementteam, maak jaarplannen en werk aan de competenties van mijn medewerkers. Projecten realiseren, ondersteuning bieden bij het maken van offertes, ingenieurs aantrekken, de werkcapaciteit op peil houden: het is lastig werk, maar ik doe het graag. Ondertussen geraak ik vergroeid met het bedrijf. Ik ga hier wellicht tot aan mijn pensioen blijven, denk ik vaak.

De schok

Een aantal mensen worden in het leven geconfronteerd met iets wat hun leven drastisch verandert. Dat kan een positieve ervaring zijn zoals het vinden van hun levenspartner, de geboorte van hun kind of de ontmoeting met een inspirerend persoon. Het kan ook een negatieve en pijnlijke ervaring zijn die hen overkomt. Ze geraken betrokken in een zwaar verkeersongeval, verliezen een van hun kinderen of worden plots ontslagen op het werk. Hun partner gaat er totaal onverwacht vandoor of ze worden geconfronteerd met een ernstige ziekte.

Meestal zie je mensen in dergelijke situaties op verschillende manier reageren: sommigen stoppen abrupt te leven zoals ze altijd hebben gedaan. Ze doen het compleet anders of kiezen voor een volledig andere job. Anderen storten zich op het werk en vergeten daardoor tijdelijk hun verdriet of problemen. Nog anderen nemen de tijd om na te denken en delen hun leven grondig anders in. Maar heel weinig mensen doen verder zoals ze bezig zijn. Het lijkt alsof we een externe *trigger* nodig hebben die ons bewust maakt van het feit dat het anders kan. Zonder die prikkel lijken we moeilijk te ontkomen aan de wet van de inertie en blijven we hetzelfde doen als gisteren. We beseffen dan pas dat er voldoende kansen liggen om ons leven meer inhoud te geven.

Een en ander heeft te maken met de manier waarop velen onder ons in het leven evolueren. Van nieuwsgierige en avontuurlijke jonge kinderen worden we niet zelden mensen die leren kiezen voor zekerheid en die goed worden in het schuwen van risico. We volgen vaak een pad dat we geko-

zen hebben, niet omdat dat het beste is maar omdat het er een is waar we financieel beter van worden. De meesten onder ons hebben in hun jeugd of in hun latere leven hun talenten niet leren ontdekken. We hebben onze dromen als jongere opzij geschoven om iets te doen waarmee we in de maatschappij goed ons brood verdienen.

Daar komen we helaas pas achter op een moment dat we al heel veel op het spel hebben staan. We zijn getrouwd of hebben een vaste relatie. We hebben ons gesetteld of hebben een zware lening lopen. Kinderen en de maandelijkse vaste uitgaven zijn bijkomende redenen om niet van koers te veranderen. Of we komen in een echtscheiding terecht, waardoor het financieel soms nog moeilijker wordt om de eindjes aan elkaar te knopen. Dus dat is ook geen goed moment om iets anders te kiezen.

Voor heel wat mensen is het dus een te grote sprong of is het gewoon niet haalbaar om van koers te veranderen. Of ze weten niet hoe ze het kunnen doen en blijven doorgaan zoals ze bezig waren. Voor deze mensen is het extra erg: ze beseffen dat ze ver verwijderd staan van de droom die ze als jongere koesterden en worden er vanaf dan dagelijks mee geconfronteerd. Vaak eindigen ze hun leven zwaar gefrustreerd.

Een beperkt aantal mensen slaagt er wel in om het anders aan te pakken en de kansen te grijpen die het leven biedt. Dat moeten er veel meer worden in de toekomst.

Ik ben al enkele jaren hoofd van de afdeling productontwikkeling, wanneer ik plots uit mijn droom ontwaak. Het management in Amsterdam heeft beslist dat de afdeling geluidssystemen waar wij toe behoren, terechtkomt in de divisie 'corporate divestment'. Een mooi woord om te zeggen dat we in het uitstalraam staan. Dit betekent dat er drie opties zijn: het bedrijf wordt verkocht als er een interessant bod komt, het wordt gereorganiseerd of het komt bij een andere afdeling van het concern terecht. De beslissing is een donderslag bij heldere hemel. Ik rij naar huis en kan er niet bij dat ze ons niet meer nodig hebben. Misschien mag ik geen deel meer uitmaken van dit prachtige bedrijf!

De maanden nadien brengen veel onzekerheid. Gelukkig springt het hoofd van de divisie 'corporate divestment' in de bres. Hij is iemand die technologie en competentie hoog in het vaandel draagt. Hij is ervan overtuigd dat akoestiek een kerncompetentie van de onderneming moet blijven en slaagt erin om ons onder te brengen bij een andere divisie. Veel affiniteit hebben we er niet mee, maar we zijn

zo weer tijdelijk aan boord. Tot op dat moment dacht ik dat Philips mijn eerste en enige werkgever zou zijn. Stilaan ontwaak ik uit die droom.

In 2004 komt het extra zetje dat ik blijkbaar nodig heb. Op dat moment ben ik vijf jaar actief als afdelingsleider en mis ik een promotie om internationaal afdelingshoofd ontwikkeling te worden. Achteraf bekeken een enorm goede zaak, anders was ik wellicht nog een aantal jaren gebleven.

Ik kom op dat moment tot het besef dat ik mijn huidige functie gerust nog een aantal jaar kan doen, maar dat dat enorme risico's met zich meebrengt. Ik merk trouwens dat ik af en toe cynisch begin te worden over beslissingen van het management, iets waar ik mij vroeger nooit op kon betrappen. Op een bepaald moment rij ik bijna elke avond met hoofdpijn naar huis.

Ik begrijp welke weg voor me ligt als ik nu niet ingrijp. Ik word wellicht iemand die, verbitterd en kritisch tegenover het management, verdedigingsmuren begint op te trekken. Ik besef dat er op een bepaald moment iemand in mijn bureel kan opduiken met de mededeling dat het tijd is voor iemand anders. Ik krijg dan wellicht een andere job aangeboden waar ik geen zin in heb en die te nemen of te laten is. Ik kom tot het besef dat ik in zo een situatie niet wil belanden. Ik moet iets doen. Ik herlees mijn potentieelbeoordeling van enkele jaren terug en neem een besluit. Ik ga zelf aan het stuur zitten van de auto van mijn leven en rij niet meer mee in een wagen waarvan ik niet weet waar hij naartoe rijdt. Ik voeg de daad bij het woord en begin te solliciteren. Ook al weet ik niet meteen waar ik naartoe ga, dan nog is het aangenamer om zelf te rijden. Als ik dan geen filmregisseur kan worden, kan ik misschien wel mijn eigen leven regisseren. Ik besluit de sprong te wagen.

Ik bel naar een van mijn vroegere managers, met wie ik een goede band heb onderhouden en die op dat moment bedrijfsleider is bij Philips in Brugge. Het is een locatie die ik als projectleider en toeleverancier vaak bezocht heb en die op mij als werkomgeving steeds een zeer aangename indruk gemaakt heeft. In het najaar wordt mijn geduld beloond en brengen ze mij op de hoogte van een vacature voor de job van afdelingsleider mechanica. Ik besluit om er volledig voor te gaan. De gesprekken verlopen goed en uiteindelijk krijg ik het verlossende telefoontje. Na bijna zeventien jaar ga ik 's ochtends aan mijn manager vertellen dat ik vertrek. Het wordt de start van een nieuw en mooi traject in mijn loopbaan.